

РЕШЕНИЕ

№ 1803

гр. София, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 28.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7755** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. с чл.118, ал.3 от КСО.

Образувано е по жалба на Р. П. М. срещу Решение №1040-21-723/13.07.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 212-00-6819-2/17.06.2021г. и Разпореждане № 212-00-6819-3/17.06.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

Навеждат се оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на обжалвания акт, поради неправилно приложение на закона и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Според жалбоподателя заличаването на данните при последния работодател не изключва правото на чл.54а КСО, тъй като за упражняването му законодателят не изисква осигуряването да е налице непосредствено преди сезиране на административния орган. Доколкото не са изяснени въпросите за целия период, изискуем по закон, през който са внесени или дължими осигурителните вноски, извън заличените при последния работодател, решението е неправилно.

В съдебно заседание чрез адв. Б. се поддържа жалбата и се претендира присъждане на разноски. Постъпили са писмени бележки.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С. – град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Постъпили са писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и

прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По заявление от 14.11.2017г., подадено от Р. П. М. за отпускане на ПОБ, с приложена Заповед от 01.11.2017г. за прекратяване на трудовото му правоотношение с [фирма], на основание чл. 71, ал. 1 от КСО, считано от 01.11.2017г., с Разпореждане № 212-00-6819-1 от 20.11.2017г., исканото обезщетение е отпуснато за периода от 01.11.2017г. до 31.08.2018г. в размер на 21,31 лв. дневно.

Във връзка с проверка по спазването на осигурителното законодателство е извършена проверка на осигурителя [фирма] на 07.07.2020г. е установено, че в дружеството са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори общо за 25 лица, но към момента на проверката няма действащи трудови договори. Осигурителният доход на лицата, за които са подавани данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО след придобиване на дружеството от лицето С. В. С. на 02.08.2016г. е висок. Съгласно Регистъра на осигурените лица /Р./ по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са подавани за периода от месец 03.2013г. до месец 02.2019г., като дължимите осигурителни вноски за ДОО са в размер на 61 603,68 лв., които не са преведени. От ТД на НАП-С. е изискана информация и след направена проверка е констатирано, че [фирма] не е регистрирано по ЗДДС, има основен капитал в размер на 5 лв. Не е извършвана ревизия. Основната дейност е търговия с облекла втора употреба без стационарен обект, на сергии в различни населени места в България. Дружеството е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансовите години 2013г., 2014г., 2015г., 2016г. и 2017г. и е декларирало счетоводна загуба. За 2019г. има подадена декларация на основание чл. 38, ал. 9. т. 2 от ЗСч., с което е декларирано, че не е извършвало дейност по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗСч. Към момента на извършване на проверката няма ЕКАФП, имало е регистриран касов апарат, който е бил активен до 01.12.2017г. За периода от 01.01.2016г. до 30.11.2017г. няма данни за регистрирани обороти по касов апарат. Няма ДМА. В хода на извършената проверка не са представени аналитични справки по счетоводни сметки 421 „Разчети с персонала“, сметка 604 „Разходи за заплати“ и сметка 605 „Разходи за осигуровки“ за периода от 01.03.2013г. до 31.01.2018г., доказателства за финансиране на дружеството със собствени или привлечени средства, документи и писмени обяснение относно основни доставчици и клиенти, договори и доказателства за обекти, от които дружеството осъществява своята дейност, не са представени доказателства за ползвани и изплатени парични обезщетения от НОИ по болнични листове. От дружеството са подадени голям брой декларации образец 1 с код за вид осигурен 01 и 02 по трудово правоотношение за периода от 01.03.2013г. до 31.01.2018г. за 22 лица, в т.ч. и за жалбоподателя.

Изпратени са 22 броя искания за представяне на документи и писмени обяснения от лицата, за които са подавани данни за осигурителен доход и стаж. Изискани са да се представят трудови договори и анекси, длъжностни характеристики, заповеди за назначаване, заповеди за прекратяване на трудови правоотношения, служебни бележки за изплатен доход и удържани осигурителни вноски, удостоверения за осигурителен доход и стаж /УП-2 и УП-3/, писмени обяснения на каква длъжност са били назначени лицата, на какво работно време и по какъв начин са получавали трудовото си възнаграждение, каква квалификация притежават, документи за образователен ценз, в кои обекти са работили, писмени обяснения за болнични листове, издадени ли са решения за ТЕЛК за инвалидност, получавали ли са обезщетения от НОИ по болнични листове за временна неработоспособност и по кои

банкови сметки, като се посочат номерата на сметките и наименованията на банките. От всичките 22 лица не са представени дължностни характеристики, удостоверения за осигурителен стаж, документи и доказателства за получаване на възнаграждения от дружеството, трудови книжки, документи и доказателства за квалификации и образователен ценз на лицата за периодите на действие на съответния трудов договор. Не са превеждани никакви суми към осигурителните фондове. Във връзка с гореизложеното е прието, че не може да се установи реално извършвана дейност от дружеството.

На 31.10.2019г. при посещение на адреса [населено място], [улица] от контролните органи на ТП на НОИ-С. град е установено, че на адреса се намира фризьорски салон и магазин за спортни стоки. Не е открит офис, управител или представител на дружеството. Установено е, че С. В. С. – управител и собственик е с постоянен адрес: [населено място], [улица] настоящ адрес [населено място], общ. К.. област П.. На адресите същият не е открит. В [населено място], [улица] проведен разговор с лицето М. С., който е заявил, че живее под наем на горепосочения адрес от около 5-6 години, а преди около два месеца С. С. е отишъл при двете си сестри в Испания. Между счетоводната къща „Брокас“ и дружество [фирма] няма сключен договор или някакво споразумение за предоставяне на счетоводни услуги, не е открита счетоводната документация на дружеството.

До Р. П. М. е изпратено писмо № 1042-21-21 #302 да даде своите писмени сведения и факти относно упражняването на трудова дейност в дружеството. Писмото е получено, но лицето не се е явило, което се смята за отказ от изясняване и се приема, че лицето реално не е полагало труд.

За Р. П. М. са подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от 12.09.2017г. до 31.10.2017г. с код за вид осигурен „01“. За лицето е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за трудов договор от 12.09.2017г. на длъжност „организатор дейност“ с възнаграждение 460лв. Има подадено уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 01.11.2017г.

По реда на АПК, на лицата е дадена възможност като страна в производството, да дадат своите писмени сведения и факти относно упражняването на трудова дейност в дружеството. Предвид тяхното неявяване, административното производство е протекло по данните, налични в информационната система на НОИ и въз основа на извършената проверка от ТД на НАП.

Прието е от административния орган, че дружеството не е извършвало стопанска и търговска дейност за периода от месец юли 2016г. до месец февруари 2019г. Направен е извод, че данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от месец юли 2016г. до месец февруари 2019г. са подавани с цел материално облагодетелстване на лицата с подадени уведомления по чл. 62 от КТ, чрез [фирма].

С оглед горното, контролните органи са приели, че лицата за които са подавани данни не са осигурени лица, а при невъзникнало осигурително правоотношение осигурителните вноски не са дължими. На осигурителя [фирма] на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00779475/07.07.2020г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в Регистъра на осигурените лица за периода от месец юни 2016г. до месец февруари 2019г. вкл., в т.ч. и за Р. П. М. за периода от 12.09.2017г. до 31.10.2017г. вкл. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са предприети действия за

служебното заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма] за указания период.

Предвид заличените за жалбоподателя данни е издадено Разпореждане № 212-00-6819-2 от 17.06.2021г. на ръководител на осигуряването за безработица, с което е отменено разпореждането от 212-00-6819-1/20.11.2017г. за отпускане на ПОБ и Разпореждане № 212-00-6819-3 от 17.06.2021г. , с което е разпореден отказ за отпускане на ПОБ.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна.

Жалбата е подадена от лице по чл.147, ал.1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал.1 от АПК, във вр. с чл.118, ал.1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл.118, ал.1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ С. - град, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган, в установената писмена форма и е със съдържанието по чл.59, ал.2 от АПК. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, правилно е приложен и материалният закон.

Според разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО /в редакцията до 31.12.2017г./, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост и друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от КТ. По силата на чл. 54а, ал. 4 от КСО ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 работни дни от тази дата. Размерът на това обезщетение също е зависим от последното прекратяване на осигуряването – аргумент от чл.54б, ал.3 от КСО. По силата на чл.54д от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Преценката на ПОБ се извършва спрямо последното прекратяване на осигуряването, като се ползват данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, те се явяват релевантни и след осъществения последващ контрол, който установява несъответствие на подаваните данни от осигурителя с реалното фактическо състояние, следва новите обстоятелства да бъдат съобразени при преценката на правото на жалбоподателя на ПОБ. Правото на

ПОБ е зависимо от регламентирани в закона срокове, което предполага фиксиране на дата, от която започват да текат – именно датата на последното прекратяване на осигуряването, която при новоустановени факти подлежи на преценка, съответно и заявлението за парично обезщетение също. Длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО - влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица.

От събраните по случая доказателства не се установява Р. П. М. да е извършвал реална трудова дейност по трудовия си договор с [фирма], тъй като няма доказателства за реално упражнявана търговска дейност от [фирма] и съответно трудова дейност от наетите лица за периода от месец юли 2016г. до месец февруари 2019г. вкл. в НАП.

В хипотезата на заличен осигурител, последен такъв ще се явява предходният и следователно трябва да се извърши и нова преценка на правото на ПОБ, включително срока от 3 месеца за подаване на заявлението в ТП на НОИ и 7 работни дни за регистрация в АЗаетостта, спрямо фактическото прекратяване. Нова преценка следва да се извърши и на основание, на което е извършено прекратяването, тъй като в настоящия случай предходното трудово правоотношение на Р. М. с [фирма] е по взаимно съгласие и на основание чл.54б, ал.3 от КСО ПОБ му се определя в минимален размер за срок от 4 месеца. С оглед подадените от [фирма] данни, където жалбоподателят е работил един месец и половина, и където, видно от представената от него заповед трудовото му правоотношение е прекратено на друго основание - чл.71, ал.1, т.1 от КТ, съответно ПОБ е отпуснато за срок от 10 месеца в значително по-висок размер 21,30лв. дневно. Следователно законосъобразно е отменено разпореждането за отпускане на ПОБ в посочения размер и за посочения срок. С второто разпореждане от 17.06.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица е отказано изцяло отпускане на ПОБ, поради неизпълнение на условията по чл.54а от КСО.

Неоснователно се претендира в жалбата, че осигурителният орган е следвало да изследва периодът от 09.09.2015г. до 02.06.2017г., когато е извършвана трудова дейност на длъжност „монтажник мебели“ при предишен работодател [фирма]. Органите на НОИ са обвързани да се произнесат по заявлението, съгласно посочените в него данни от самото лице и представените от него доказателства за прекратяване на трудовото правоотношение. КСО не предоставя правомощие за служебно изследване на целия период от последните 15 месеца преди прекратяването, нито задължение да се провери дали поне за девет месеца от тях са налице условията по чл.54а КСО – да са внесени или дължими осигурителните вноски във фонд „Безработица“. В този смисъл и второто обжалвано разпореждане, с което е отказано на Р. П. М. отпускането на ПОБ по подаденото на 14.11.2017г. заявление е законосъобразно.

Предвид гореизложеното, не се констатира сочените от жалбоподателя основания за отмяна на решението, с което разпорежданията са потвърдени, поради което жалбата следва да се отхвърли, като на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл.25, ал.1 от НЗПП, съдът определя на 100 /сто / лева.

По изложените съображения и на основание чл.173, ал.2 от АПК, АССГ, 11 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. П. М. срещу Решение №1040-21-723/13.07.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-6819-2/17.06.2021г. и Разпореждане № 212-00-6819-3/17.06.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА Р. П. М. да заплати на ТП на НОИ С. - град, разноси в размер 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: